

den; dette er en Tanke, som jeg særlig ønsker kunde trænge igjennem hos den ærede Minister. Jeg er ligeledes enig med den nævnte ærede Folkethingsmand, naar han mente, at en Kontrol med Overholdelsen af saadanne Lovbestemmelser for Fiskeriet i Almindelighed ikke var strengt nødvendig; thi naar Lovovertrædelserne blive gforte til Gjenstand for Tiltale, vil det være meget let at overholde Bestemmelserne. Fiskerne ere nemlig i Reglen de bedste Kontrollerer mod sig selv; thi Misundelsen spiller hos dem en saa stor Rolle; at der ene Fisker ikke taaler, at den anden bruger ulovlige Redskaber, og saadanne ville derfor meget snart blive angivne. Derfor har den Betragtning bestandig ledet mig, at Kontrollen i Eimfjorden er overdflodig, men iøvrigt er dette jo en Sag, som ikke ligger for her; jeg har kun villet fremhæve, at jeg er fuldstændig enig med den Tænkning, som det ærede Medlem gjorde gjældende. — Hvad selve det foreliggende Lovforslag angaar, skal jeg tillade mig et Par Bemærkninger, som jeg beder Thiinget om at høre med Tålmodighed. Den ærede sidste Taler fremhævede udtryffeligt den Tænkning, som gjorde sig gjældende, hvor han var, og jeg er enig med det ærede Medlem, at han langtfra er enestaaende i saa Henseende; denne Tænkning vil vistnok finde Tilslutning overalt, hvor der har været laasende Bænder. Det er en overordentlig behagelig Ting, at kunne have ikke ganske smaa Stræmninger af Eimfjorden til Raadighed, men dette lader sig ikke gjennemføre i sin Helhed; Eimfjorden kan ikke udskiftes saaledes, at enhver Fisker kan have sit Distrikt der. Jeg tror, at denne Anskuelse tidligere er godkjendt her i Salen, men jeg skal naturligvis meget fraraade, at en saadan Anskuelse skulde gjøre sig gjældende, og finde Bekræftelse ved nye Endringer, som sigte til en Tilbagevenden til det Gamle. Jeg har herom mange Beviser fra mange Sogneraad i store Fiskerleier — jeg skal særlig nævne Den Fuur — hvis Hovederhverv er Fiskeri. Disse Sogneraad have bestemt udtalt, at det gjorde dem særdeles ondt, at Regjeringen har forelagt et Lovforslag som dette; de anse Glynderisnorvaad for aldeles uskadelige for Ungelen og ønske meget at be-

holde Bestemmelserne, som de ere. Jeg har fra flere modtaget Skrivelser, som gaa i samme Retning, men de indskrænke sig dog subsidiært til at forlange, at de kunne beholde Maanederne August og September; navnlig den sidste Maaned ere de alle enige om bør bibeholdes. De indrømme meget aabent og ærligt, at, dersom Ministeren vil holde paa det bestemte Antal af 4 Maaned, maa han hellere tage April med, og dette er naturligt, thi da begynder Varmen, og alle Naturkræfterne at udvikle sig, hvilket jo naturligvis ogsaa maa gjøre sig gjældende med Hensyn til Fiskeyngelen. Skal det være et saadant Forbud mod Fiskeri, maa man snarere tage April med, men give August og September frit. Den ærede sidste Taler kom egentlig til at besvare sig selv, saaledes at han beviste, at hans Paastande i denne Sag ikke vilde holde Stik. Han fremhævede nemlig, at Grøden vilde kunne beshytte Ungelen, og dette er meget rigtigt; efter min Opfattelse kan den fuldkommen beshytte den. Det ærede Medlem fremhævede, at Snorvaad skulde være meget skadelige for Ungelen, hvilket navnlig viste sig i Lovens Motiver; men de Roster, som tale til Fordel for Nalefiskeriet, og som ville søge en Støtte for deres Paastand deri, at Glynderisnorvaad skade Nalefiskeriet, skulde dog være saa fornuftige, at de holdt inde med Tælen derom, thi intet Redskab skader i den Grad Unglen som Redskaberne til Nalefiskeriet, navnlig Pultvaad og Bøtvaad. Disse Redskaber ere nemlig overmaade smaa i Mafferne, og de fange den allerminste Ungel. Dette maa dog forstaaes saaledes, at de vel ikke fange al Unglen, thi de slæbe ikke paa Bunden, og Glynderen er en Fisk, som saasnart der kommer Uro strax stikker til Bunds; men de smaa Glyndere undgaa dog ikke alle Garnet, og intet Redskab tager saa smaa Fisk som Pult og Bøtvaad. Derfor skulle Nalefiskerne ikke støtte deres Paastand paa, at Glynderisnorvaadet skader Unglen, da netop de Redskaber, de ville forsvare, ere dem, som fange de allerminste Fisk. Jeg er imidlertid ikke blind for, at Nalefiskeriet er en meget vigtig Indtægtskilde, og at der, forsaavidt Nalefiskeriet og Glynderfiskeriet komme i Kollision med hinanden, kan være noget Rimelighed for, at